

sen af Lov om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m. af 15. Maj 1875 samt i det Omfang, hvori dets øvrige Virksomhed tilstedte det, at yde Bistand til Opretholdelse af Sikkerhed, Fred og Orden.

Senere er Korpset yderligere forøget, senest ved Lov Nr. 132 af 20. April 1933, saaledes at det nu bestaar af 1 Politichef, 3 Politinspektører og 628 Betjente. Dets Opgave angives i den nugældende Retsplejelovs § 112 fortrinsvis at være at udføre de Politiet paahvilende Hverv inden for den straffende Retsplejes Omraade.

Statspolitiet har saaledes fra at være et lille Hjælpekorps til Bistand for det øvrige Politi i Løbet af en Snes Aar udviklet sig til et selvstændigt for hele Riget, København medregnet, fælles Kriminalpoliti, der dog naturligvis i det Omfang, det paakræves, er pligtigt at yde Bistand ved de Opgaver, som ellers fortrinsvis er henlagt til de kommunale Politikorps.

Ved Siden af Statspolitiet staar de kommunale Politikorps, hvis Opgave ifølge Retsplejelovens § 112 fortrinsvis er at opretholde Sikkerhed, Fred og Orden og at paase Overholdelsen af Love og Vedtægter.

Det kommunale Politi er dog paa væsentlige Punkter undergivet Statens Kontrol, idet det er underordnet Justitsministeren og staar under hans øverste Tilsyn, ledes af statsansatte Tjenestemænd samt er undergivet Statens Bestemmelser saavel med Hensyn til Personalets Antal og Uddannelse som med Hensyn til de almindelige Betingelser for dettes Ansættelse, hvorhos Staten har givet visse almindelige Regler om det kommunale Politis Tjenestemænds Lønninger og Pension.

I de sønderjyske Landsdele varetages i Henhold til § 2 i Politiloven af 1928 den det kommunale Politi paahvilende Virksomhed af det under Chefen for Statspolitiet sorterende Ordenspoliti, der oprettedes ved Lov Nr. 263 af 28. Juni 1920, og til hvilket Kommunerne i de sønderjyske Landsdele yder Tilskud i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Politilovens § 3. Disse for Sønderjylland gældende særlige Regler bortfalder dog efter Politilovens § 4 den 31. Marts 1936, inden hvilket Tidspunkt der ved Lov bliver at træffe Bestemmelser om det sønderjyske Ordenspolitets Overgang til kommunalt Politi og om Oprettelse af et Politikorps til at udføre den særlige Polititjeneste ved Grænsen i Sønderjylland.

I den foran nævnte Kommissionsbetænkning af 1926 har Kommissionens Fler-

tal gjort nærmere Rede for de Grunde, der taler for at opgive den nugældende Politiorning og gaa over til et for hele Landet fælles Statspoliti, der inden for sine Rammer optager de kommunale Politikorps. Det anføres i Betænkningen, til hvis Indhold man i øvrigt skal henvise, at den hidtil opretholdt Tvedeling af Politiet i et Statspoliti og et kommunalt Politi har vist sig principielt uholdbar og praktisk uheldig.

Den moderne Samfundsudvikling har i stadig stigende Grad ført med sig, at Forhold, hvis Ordning i tidligere Tid overlodes til kommunale Vedtægter, nu ordnes af Staten ved Lov. Ogsaa paa Omraader, hvor det lokale Selvstyre stadig bestaar — saasom ved Indførelse af Politivedtægter, Sundhedsvedtægter m. v. —, er det dog saaledes, at Staten, der skal sanktionere de paagældende Forskrifter, af Hensyn til det ønskelige i, at der over hele Landet gælder samme Regler, bestræber sig paa at faa disse Vedtægters Indhold gjort saa vidt muligt ensartet. Det er en naturlig Følge heraf, siges det i Betænkningen, at Staten overtager Tilsynet med, at disse Forskrifter overholdes, og at altsaa Politivæsenets Ordning bliver en Statsopgave.

Men navnlig i praktisk Henseende vil en Ordning med et for hele Landet fælles Politi frembyde afgørende Fordele fremfor den nugældende Ordning.

Det fremhæves, at en Ordning med et statsansat, for hele Landet fælles Politi vil frembyde de bedste Garantier baade for, at de virkelig bedst egnede Personer ansættes i Politiet, og for, at der bliver tilstrækkelige Avancementsmuligheder for de bedst kvalificerede af de saaledes ansatte. Denne Ordning gør det derhos i større Grad end under den nuværende Ordning muligt at opnaa, at der til enhver Tid er en passende Politistyrke overalt i Landet, idet man dels vil kunne undgaa, at der paa enkelte Steder findes mere Politi end fornødent, og dels lettere vil kunne sørge for, at der ikke paa andre Steder er for lidt Politi. Fremdeles vil en Ordning som den foreslaaede bidrage til under urolige Forhold at give Politiet den fornødne Bevægelighed og Slagkraft, idet den vil gøre det lettere i længere Tid at holde Politimandskab i Beredskab paa andre Steder, end hvor det normalt gør Tjeneste, noget som de senere Aars Udvikling i høj Grad har vist Ønskeligheden af. Der vil ogsaa aabnes Mulighed for en bedre og mere ensartet Uddannelse og Udrustning af Politiet og for at holde det forsynet med det